

Diamantbrúðleyp og 80 ára føðingardagur

Hósdagin 29. januar hava Hansy og Franklin Michaelson diamantbrúðleyp, og 14. februar verður Hansy 80 ár. Dagarnir verða hátíðarhildnir í KFUM & K í Klaksvík, leygardagin 14. februar frá kl. 18 - 22. Øll eru hjartaliga vælkomin. Vinarliga sigi frá á tlf. 212557 ella 583317 áðrenn 7. februar.

Diamantbrúðleyp

26. januar hava Hanna J. og Hans Marius Nielsen, Saltangará, diamantbrúðleyp. Dagurin verður hildin 25. saman við familjuni.

Gullbrúðleyp

Fríggjadagin 30. januar hava Marjun & Óla Jákup V. Jacobsen, Syðrugøtu, gullbrúðleyp. Dagurin verður hildin saman við familjuni.

Gullbrúðleyp hjá Fríðhild og Símun Abrahamsen, Fuglafjørður

Fríggjadagin 20. februar hava vit, Fríðhild og Símun, verið gift í 50 ár. Tað hevði gleitt okkum, um familja, vinir og kenningar komu at feira gullbrúðleypsdagin saman við okkum. Dagurin verður hildin í Skóta-húsinum við Løkin í Runavík fríggjadagin 20. februar kl. 18.00. Um tit ynskja at halda dagin saman við okkum, eru tit vælkomin at melda tykkum til á tlf. 212252 ella 225577 í seinasta lagi fríggjadagin 13. februar.

Hjördis var ein megnarkvinna

Hjördis saman við børnunum v.f.: Pætur, Elma, Beinta, Eydna, Malan og Jógvan Páll

Sunnudagin 18. januar andaðist Hjördis Háberg, 98 ára gomul. Við henni er ein megnarkvinna farin. Hon var væl fyri sín seinasta føðingardag 13. november. Men nú var hennara tíð farin, og tað var so náttúrligt sum tað kundi vera. Men saknurin verður stórur hjá mongum.

Hjördis var av góðum bergi brotin, og hon hevur sjálv greitt frá kærleikssøguni hjá ommuni og abbanum á Nesi:

»Omma æt Katrína Sofía og var norðan av Syðradali. Hon var bóndadóttir og abbi, Jørgen á Nesi, var »bara« vanligur fiskimaður, so foreldur hennara vildu ikki, at hon skuldi giftast við honum.

Hann fór tískil við róðrabáti eina nátt norður til Viðareiðis, har hon tænti hjá prestinum, og »burturflutti« gentuna. Prestur mundi hava hjálpt henni, hon stóð klár á landingini við eini kistu, har hon hevði øll síni ting í.

Tá avtornaði varð giftarmálið góðkent, og Jørgen vísti seg at vera ein rættiligur brandur. Tey fingi eitt ótal av eftirkomarum, sum hava gjørt vart við seg í okkara samfelag.

Tá ið Hjördis fylti 90 ár kom út bók hennara Minnisbrot. Her greiddi Hjördis frá sínum uppruna og sínum ungdomi í Havn. Eisini greiðir Hjördis frá húsunum og handlunum í Havn, tá hon var ung. Hetta sigur eisini nakað um eitt einastandandi minni. Tað er ein sera stórur fongur at slík minni eru fest á blað, áðrenn tað er ov seint.

Hjá tí, sum skrivur hesa reglur, hevur Hjördis eisini mangan verið sera hent at heita á í søguligum spurningum.

Hjördis giftist í 1941 við Petur Háberg. Mamma hansara, Malla, var av Geilættini í Havn, systkinabarn Kristin í Geil. Petur var »rættur geilamaður« við teimum evnum og stríðshugi, sum var eyðkenni fyri geilamenn. Petur var sum teir eisini brennandi tjóðskaparmaður. Hann var eisini ógvuliga virkin í brøðrasamkomuni. Aftanfyrri hann stóð eisini Hjördis.

Eitt heim fyri øll

Petur kundi vera nokk so sveimandi. Men við sínum stillføra og vinarliga sinnalagi var Hjördis tann besta tryggin fyri, at jarðarsambandið kortini ikki varð slept. Heim til teirra kom altíð ein hópur av fólki, sum øll føldu seg eins væl. Tað verður enn tikið til av bygðafólki, sum komu ung til Havnar, hvussu tey høvdu heimið hjá Petur og Hjördis sum eitt frístað, har tey altíð føldu seg vælkomn.

Heimið hjá Hjördis var ikki minni savningarstað hjá ommu- og langommubørnum. Tey kendu als ikki langommuna sum eina gamla konu. Eitt langommubarn spurdi einaferð, hvør var eldri omman ella langomman! Hetta eru eisini royndirnar hjá okkum øðrum. Hjördis hevur somu evni at samskipta við gomul og ung. Og tað, sum sermerkti hana, var hennara positiva lívssýni, sum

merkti, at hon altíð var við tí góða orðinum.

Petur var mammubeiggi mín. Vit búðu í Norðragøtu, har umstøðurnar í 1950-unum vóru nógv øðrvísi enn í Havn, eisini figgjarliga. Tá var tað ein stórhending at fáa føðingardags- og jólagávur sendar frá mammubeiggjunum í Havn!

Ikki minst var tað stórhending at kunna koma til Havnar at ferðast, tá leiðin eisini gekk inn til Hjördis og Petur. Blíðskapurin var eisini framúr, og tann vælvild, sum varð víst okkum systkjum, verður ikki gloymd.

Petur doyði í 1984. Tá tók Hjördis yvir sum stjóri á reiðarínum p/f Hvalnes. Hetta starv røkti hon væl og virðiliga, til hon táttaði í tey 80 árin. Hon er ein av teimum fáu kvinnuligu reiðarunum í Føroyum.

Børnini eru Beinta, Eydna, Jógvan Páll, Elma, Pætur og Malan. Ommubørn og langommubørn eru eisini mong.

Hjördis var ein miðvís kvinna. Tá ið hon fylti 90 ár gjørdi hon av at halda veitslu á Hafnia. Síðan skuldi hon fara á Ellisheimið í Havn. Har hevur hon tískil verið í átta ár. Her dæmdu henni ótrúliga væl, og altíð tók hon til, hvussu gott hon hevði tað á ellisheiminum.

Vit eru mong, sum fara at minnst Hjördis við størstu virðing.

ó.

Felagið Blóðgevi

Blóðbankin á Landssjúkrahúsinum
J.C. Svabos gøta 43
100 Tórshavn
Telefon: 30 45 22
Teldupostur: bbank@lsh.fo

Blóðgevarar í Suðuroy

Rannsóknarstovan á Suðuroyar Sjúkrahúsi
Sjúkrahúsbrekka 19
800 Tveroyri
Telefon: 34 32 70
Teldupostadressa: lab@ssh.fo

Klaksvíkar Blóðdonorlið

Rannsóknarstovan á Klaksvíkar Sjúkrahúsi
Sniðgøta 1
700 Klaksvík
Telefon: 45 45 45
Teldupostadressa: labblod@ks.fo

www.gevidblod.fo